

НЕОБХІДНІСТЬ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНИХ ТА ОСОБИСТІСНИХ НАВИЧОК МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З АКЦЕНТОМ ПЕРЕВАЖНО НА ПІДПРИЄМНИЦЬКУ ДІЯЛЬНІСТЬ

*Бабайлов В.К., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Необхідність акценту на підприємницьку діяльність при навчанні майбутніх випускників вищих навчальних закладів була вказана автором ще у 2013 році [1]. І увага до цього лише посилилась після висновку про характер майбутньої Постіндустріальної епохи як підприємницької. Тому актуальним стає поглиблення розуміння головних аспектів саме підприємництва. Це й визначило мету доповіді – посилити уявлення про важливість такого аспекту підприємництва як його парадигми.

На думку автора в контексті проблем даній конференції головним у підприємстві необхідне вважати його сутність, тобто, основний закон, а ще точніше – результат його апробації – глобальні стратегії, стратегії поведінки всього людства, тобто, парадигми. Тому, перш за все, для здійснення акценту у навчанні у вищій школі на підприємницьку діяльність, необхідне вирішити дві ключові задачі: ознайомити з поняттям «парадигма» і визначити три парадигми підприємництва: минулу, сучасну і майбутню. Це й стало метою доповіді.

Як слідує з [2] парадигма – це стратегія, це особлива стратегія, це не загальна стратегія підприємства, це глобальна стратегія, це стратегія поведінки всього людства, але в окремій, конкретній сфері діяльності (економіки, менеджменту, маркетингу тощо); це найдовша стратегія; це стратегія незмінна протягом тривалого часу, протягом цілої епохи. Тому

відомі в основному тільки дві парадигми у кожній сфері діяльності: минула – парадигма Доіндустріального суспільства і сучасна – парадигма Індустріального суспільства. У 2013-18 роках були розроблені й майбутні парадигми – парадигми Постіндустріального суспільства всіх основних видів діяльності людства.

У контексті мети даної доповіді важко розуміти наступне: парадигма є результатом апробації саме основного закону відповідної сфери діяльності методикою історичного-логічного Гегеля, коротко – методикою Час.

Отже, для визначення парадигм підприємництва необхідне знання основного закону підприємництва. Цей закон добре знайомий з (?) – сутність підприємництва: «Підприємництво – це організація додаткового прибутку за рахунок впровадження новітностей». Відомі три основних види новітностей: продуктові, технічні і методичні. Вони завжди були, є і будуть у майбутньому. Але їх роль змінювалася і мінятиметься. Так, у Доіндустріальну епоху переважали продуктові новітності. Це означало панування парадигми продуктових новітностей. У сучасну епоху – епоху після промислової революції переважає впровадження технічних новітностей. Це епоха панування парадигми технічних новітностей. У майбутню епоху – епоху повного зникнення основних природних ресурсів (руди, нафти, газу, вугілля) переважатиме методичні новітності. Це буде епоха панування парадигми методичних новітностей.

Висновки. Отже, основними результатами даної доповіді є:

- обґрунтована необхідність розвитку професійних та особистісних навичок майбутніх фахівців з акцентом переважно на підприємницьку діяльність через надбання знань трьох парадигм підприємництва;
- надано визначення трьох парадигм підприємництва: минулої, сучасної і майбутньої.

Література:

1. Бабайлов В. К., Васильковская О. О. Методология высшего образования: на пути к новой парадигме. *Новий колегіум*. 2013. № 1. С.3 – 7.

2. Бабайлов В. К. Методология наукових досліджень: навчальний посібник. Х.: ФОП Бровін О.В. 2019. 150 с.

УДК 378

РЕСУРСНЕ ТА НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КРЕАТИВНОГО МИСЛЕННЯ У СТУДЕНТІВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

*Воронюк Є.В., викладач
Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця*

Пріоритетним шляхом фінансування інноваційного розвитку ЗВО мають стати бюджетні кошти, що виділяються, плануються і розподіляються таким чином:

по-перше, на фінансування експериментальної роботи ЗВО і наукових організацій, які формуються на конкурсній основі; при цьому забезпечується державна підтримка діяльності колективів ЗВО і наукових організацій, розвиток науково-технічного потенціалу системи освіти, зміцнення взаємозв'язку науки й освіти;

по-друге, на конкурсній основі у формі грантів, призначених для фінансування найбільш перспективних і важливих ініціативних проєктів, запропонованих колективами ЗВО, науковими організаціями і окремими